

متن پرسش

با سلام: در شعر: «جهانی کان جهان عاشقانست / جهانی ماورای نار و نور است» منظور از نار و نور و عالم نار و نور چیست؟ این آیه از قرآن که می فرماید قرآن خواندن هنگام سحر و سپیده دم مورد مشاهده فرشتگان است منظور چیست؟ معنای جمله العبودیه جوهرها کنه ها الربوبیه چیست؟ و در آخر اینکه این آیه از قرآن کریم که می فرماید «قل روح من امر ربی» روح از عالم امر است به چه معناست؟ بی نهایت خواهش می کنم به همه ی سوالاتم پاسخ دهید. ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- آری! جهان عاشقی جهانی است که انسان نه از ترس جهنم خدا را می پرستد و نه از طمع بهشت ۲- در روایت داریم که در هنگام سپیده دم، هم فرشتگان شب هنوز نرفته اند و در صحنه اند، و هم فرشتگان روز به صحنه آمده اند ۳- می فرماید عبودیت حضرت حق آن چنان انسان را رشد می دهد که با اراده های حضرت الهی، امور را جلو می برد و لذا در عمق عبودیت، ربوبیت نهفته است ۴- در نکته ی دهم «ده نکته از معرفت نفس» موضوع روح را می توانید دنبال کنید ۵- سعی بفرمایید با مطالعه ی کتابها به تفکری برسید که خود به خود این نوع سؤالها برایتان حل بشود. موفق باشید